

בית-הספר

למטולה הגענו, כאמור, באביב עם הסנוןיות הראשונות ומיד התחילו בלימודים. והסנוןיות — הן "פלשו" לאותו מבנה הצמוד לבית הכנסת, אשר שימש לנו בית ספר, ועשהו מקום מגורים. מיד החלו בונות להן קן מתחת לתקורה הגבוהה. הימי נכנסת לפעמים לחדר בבוקר בטרם החלו הלימודים, כשאיש עדיין לא היה בכיתה, ומסתכלת במעופן של הסנוןיות; השקט בשעת המעוף בכיתה הריקה, היה כבד ועבה וכאילו ניתן למשו ביד או לחזוק בסכין ולעתים, אפילו מפחיד עד כי הימי יצא בריצה מהכיתה.

חצר ביה"ס הייתה זרעה אבניים ובמרכזה — סלע גדול עליו טיפסו להנאתנו. עמנואל הקטון, שהריש התחלה לו בלמד, היה בא לעיתים לחצר ומיד היו הילדים מעליים אותו על הסלע ומסתלקים; שרצתה לרזת היה צועק, לפחות צחוקם של הילדים: "הולידו אותי, אני לא יכול לדודת"! בחצר זו היינו משחקים בהפסקות.ומי אמר שחצר חייבות להיות ישרה וחלוקת כלום אין זה יפה ונעים לקפץ ולדלג על סלעים ואבניים?

לימים הוקם בנינו חדש לביה"ס. בכניסה למושבה, לרחוב של הרחוב (כדוגמת הגמנסיה הרצליה לרחובו של רחוב הרצל), התנוסס המבנה החדש ובו חדרי הניות בצורת "ח" שבחדר המורים במרקון, חצר מרוצפת ושער רחב סוגר עליה. בחצר זו, אשר הייתה מקורה בחציה, היינו שוהים רק ביממות הגשמיים ו איילו לשאר הימים עד מה לרשوتנו חצר גדולה ומרוחקת אשר סוקלה מאבניה ובמרכזו הוצב מיתקן להתחזק על כל שני סולמות ישרים בגובה 6—5 מטר וברוחק דומה האחד מהשני, תקוועים ומחזקים יפה באדמה; קורת